

MARIA MENDES

Intimiteit vanaf de eerste track

ZE IS PORTUGESE, MAAR OOK FLINK VERANKERD IN ROTTERDAM. MARIA MENDES HEEFT HAAR TWEDE CD GEMAAKT: EEN REIS VOL INTIMITEIT EN GEVOEL. "WAT IK VAN DIT NIEUWE ALBUM VERWACHT? IK HOOP DAT DE MENSEN DE INZET HERKENNEN. EN IK WIL ER GRAAG MEE OVER DE WERELD TREKKEN..."

Zangeres en bandleider Maria Mendes had muzikaal de touwtjes stevig in handen. *Innocentia* heet haar tweede album, waarop ze te horen is met pianist Karel Boehlee, bassist Clemens van der Feen, drummer Jasper van Hulsten en klarinettiste Anat Cohen. Eén stuk werd gearrangeerd door Martin Fondse, die ook sparringpartner was voor de richting van het album. Op 15 mei kreeg men in een bomvolle zaal in de Rotterdamse Doelen een voorproefje en vanaf eind oktober kan iedereen ervan genieten. De van oorsprong Portugese Maria Mendes (30) voelt zich als een vis in het water van de Nederlandse jazzscene. Dat komt bijvoorbeeld door haar kennismaking met trompettist Jarmo Hoogendijk, die haar leerde scatten. In 2007 kwam de zangeres naar Nederland om aan hogeschool Codarts haar jazzopleiding te krijgen. Dat wil zeggen, eigenlijk was haar opleiding al begonnen aan het conservatorium in Porto, waar ze eenmaal in de maand les kreeg van Fay Claassen. Die was er schuldig aan dat Mendes na haar derde opleidingsjaar naar Rotterdam verkaste. Ze deed er ook haar master, over aspecten van de relatie tussen jazz en Braziliaanse muziek. Haar

scriptie ging over het concept van scat in de muziek van Brazilië.

Meer diepte

"Ja, Jarmo was in die fase een belangrijk rolmodel voor mij. Ik zat eens met hem koffie te drinken, toen hij me een cd gaf met jazzmusici die klassieke stukken speelden. Hij tipte me toen ook over de *Bachianas Brasileiras Nr. 5* van Villa Lobos. Ik geloof dat Wayne Shorter dat stuk ook speelde. Toen ik dat hoorde, dacht ik: daar moet ik iets mee doen. Het staat nu op mijn album. Maar ik wil niet perse gezien worden als een zangeres die vooral Braziliaanse muziek brengt. Daar liggen voor een klein deel wel mijn roots: mijn grootouders wonen er. Mijn nieuwsgierigheid brengt me wel altijd terug naar die muziek, onder meer vanwege de poëzie; niet zozeer vanwege de samba of de bossanova. Ik zocht naar meer diepte in mijn scatzang en een nieuw concept voor improvisaties in de Braziliaanse muziek. Ik heb nog zes maanden in Brussel gezeten, waar ik les kreeg van vocalist David Linx. Hij had een ongelooflijk grote

invloed op de ontwikkeling van vrijheid in mijn zang."

Onschuld

Het nieuwe album van Maria Mendes begint met een langzame uitvoering van Charlie Chaplins song *Smile*. Dat is opmerkelijk, omdat veel vocalisten (zoals Peggy Lee) dat lied nou juist als afsluiting kozen. "Ja, ik weet dat men meestal met een uptempo nummer wil beginnen. Met qua volume een stevig geluid. Maar *Innocentia* betekent onschuld. Ik wil daarom vanaf het begin de luisteraars meenemen in het idee dat dit een album is met heel andere kleuren. Een andere reis, waarop je langzamerhand meer informatie krijgt. *Smile* vertegenwoordigt volgens mij een soort onschuld, een bepaalde lichtheid, het is een positieve dromerige song. Ik wil die intimiteit vanaf de eerste track oproepen. Een duidelijk statement maken. Maar misschien is het wel een risico... Op het album staat ook *The Summer Knows*. Ja, dat is een wat droevig lied. Of beter gezegd: melancholisch. Ik beseft dat de muziek die ik maak nogal intens is en niet zozeer droevig. Dat is mijn bedoeling zeker niet. Ik wil wel elke keer een bepaalde waarheid in de tekst oproepen. Daar pas ik het

arrangement ook op aan. Wat is het Nederlandse woord voor zo'n stemming? Weemoedig? Een mooi woord... Dat is inderdaad de stemming van dit album. Die zit ook diep in mij."

Boodschap

Eigenlijk kleeft aan het besluit om het album te eindigen met *Fragile* (van Sting) ook een risico. Het publiek blijft immers achter met een gevoel van kwetsbaarheid en weerloosheid? "Ja, dat is zo. Maar ik wilde een cirkel trekken, een soort *circle of life*. Ik heb er een arrangement voor gemaakt dat de song niet zozeer droevig maakt, als wel dieper. Ik wil het album besluiten in een sfeer van intimiteit, in aansluiting op de titel: *Innocentia*. Ik hoop dat ik zo een boodschap breng waarover men kan nadenken. Over de situatie in de wereld bijvoorbeeld. Overigens staat er acht seconden na *Fragile* nog een bonustrack op het album, *Agua de Beber*, maar dat is vooral vanwege mijn fans. De sound van dit album? Die heeft te maken met de keuze voor een solist die een heel ander geluid voortbrengt dan mijn stem. Deze keer is dat de sound van Anat Cohen. Zij heeft een intense manier van muziek maken, die probeer ik zelf ook te benaderen. We zoeken samen naar de emotionele diepte in de muziek, niet zozeer naar virtuositeit."

COEN DE JONGE

"We zoeken samen naar de emotionele diepte in de muziek"